

SANDRA VAN'T ZAND

Julle is tussen 22 en 74 in jare
tussen 6 maande en 9 jaar jul verstand
daar is 60 van julle dogters
julle lewe, julle kinders
mag die Vader julle spaar.

Jy lag vandag jou haasbek lag
jou tande stomp en afgekou
jou ogies loer na my
die plooi om jou mond
is vol met stukkies brood.

Jou hare is grys, jou kop amper kaal
jy steek jou hande uit
jou vingers krom, maar ag
dan vat ek jou hand
en jy druk dit teer teen jou wang.

Grootmenskind, is jy vir my
jy is so eerlik, sonder sonde
jy sit op jou TV-stoel heeldag lank
en ek wonder of jy wonder.

Soms is jou klere vuil en stuk
jou hare deurmekaar
die speeksel loop by jou mondhoeke uit
jou tong is so groot
nou-nou kou jy hom gaar.

Of jy kom na my met jou kinderlag
*hallo my darling, ek is lief vir jou
is jy net so lief ve my?*
of jy staan doer, onder in die gang
hallo suster, en jy waai.

Jy's so trots as ek jou *tapestry* kyk
ek wil jou teen my vasdruk
jy werk verkeerde steke, verkeerde
kleure
maar kindjie, jy is wonderlik.

Dan is jy hans, jy skree op die *nursies*
maar as ek aankom — *hallo suster*
dan glimlag jy en wys my
jou telefoonboekrondawel.

Jy's lief vir diere
jy gee die rondloperkatte kos
jy troetel jou basterpiekanien
en voer hom sy kos met 'n teelepel in.

Jou voete is dik geswel
— jy het water op jou bene
— jy neem waterpilletjies daarvoor
en; steeds gaan die lewe dag na dag
voort.

Jy roep — en steek jou hand uit
hy voel so sag en klein
jy trek jousef op en skuifel-skuifel
toilet toe, met my aan jou hand.

Jy wys my met kindertrots
hoe jy self kan gaan sit en self kan afvee
dan vat jy weer my hand
en skuifel-skuifel terug na jou TV-stoel.

Jy wil altyd aanraak
of luister hoe my horlosie tik
of naby my sit met oggendgodsdien
en jy loer na my as ons bid.

Jy loop jou waggelstappie
en sleep jou voete rond
jy gaps die een se pop en is
baie ontevrede as sy jou klap teen jou
kop.

Dan kom jy; hardlopend, huilend
*Suster hulle het my geklap,
net oor die-en-die se pop*
jy trek jou onderlip en laat die trane
loop.

Suster, voel my raspers
jy steek jou hande na my toe uit
en ek voel die grofheid
jy kon mooi gewees het, met gladde
soepel hande.

Jy is 'n sonkind
jy steek jou gesig weg in jou trui
jy kruip op jou knieë, jy sing —
na waters waar rus is, lei Hy my heen.

Dan huil jy hardop net soos 'n kleintjie
al hoe hoër, al hoe harder
en jy word vertroos deur die wat jou
aangeneem het,
moeder en dogter.

En jul twee klein dwergies
hand aan hand en altyd bymekaar
as die een huil, huil die ander
julle trek dieselfde aan, julle is wonder-
lik.

Met jou agt-rand-skat gaan jy dorp toe
jy wil sakdoekies koop
en *keloun* en *lipstiek*, 'n mooi rokkie
en jou hare laat doen —

maar hulle stuur jou weg
jou skat is te klein
die wêreld te groot en onvriendelik
met 'n kind se hartseer kom jy tuis
en val jou trane in jou kussing.

Jy kan met 'n sprinkel hier instap
en 'n blommetjie neersit en glimlag
en omdraai en uitloop
so stil, so volkome kinderlik.

Suster, hoe lyk suster se kind nou?
jy's trots soos 'n pou
jou oë te blou opgemaak
jou lippe en wange veels te rooi;
baie grênd

As ek tog nog iets van daardie kinder-
like onskuld
in my omgedra het
hoe wonderlik sou dit nie gewees het
as ons soms kon wees soos julle
'n kind, 'n oumenskind.

Jy leer my eintlik soveel bid
jy leer my dit waardeer
alle seëninge wat God my skenk
alle genade, aan Hom die eer.